

Imogen Cunninghams nærstudier af blomster viser, hvorfor man allerede i antikken sammenlignede dem med menneskets forplantningsorganer: "Magnolia Blossom", 1925.

Dansere fanget i et splitsekund i et perfekt komponeret fotografi: "Three Dancers, Mills College", 1929. Fotos: Imogen Cunningham

Som en blomst, der åbner sig

■ Gl. Holtegaard sætter fokus på den kvindelige pioner-fotograf Imogen Cunningham.

TOM JØRGENSEN
tom.jorgensen@jp.dk

Gl. Holtegaard har en lang og fin tradition for udstillinger med kunstnere, der måske ikke lige er så kendte i Danmark. Dette er også tilfældet med den amerikanske fotograf Imogen Cunningham (1883-1976).

I sit lange liv var Cunningham imidlertid helt fremme i skoene, mødte og fotograferede stjernenaevne som Alfred Stieglitz, August Sander, Anselm Adams, Man Ray, Frida Kahlo og danseren og koreografen Martha Graham.

Opvokset på USA's vest-

kyst, i barndommen og ungdommen i Portland og Seattle, som voksen bosat i Californien, lykkedes det hende at kombinere et liv med mand og tre børn med en konstant eksperimenterende stil.

Fordel fra sin uddannelse

Uddannet kemiker på University of Washington vidste hun alt om fotografiets kemiske processer. Noget, der var en kæmpe fordel i hendes kunstneriske virke. Altid perfektionistisk i kompositionen arbejdede hun sig igennem romantiske landskabsfotografier over nærstudier af blomster til nøgenbilleder, fotografier af industribygninger, portrætter og, til sidst, "Street Photography".

I midten af 1930'erne fik hun af det berømte livsstilsmagasin Vanity Fair til opgave at portrættere tidens feterede Hollywood-stjerner.

Det er imidlertid blomster-, plante- og nøgenfotografierne, der gør størst indtryk. Taget i ekstremt close-up i perfekt balance mellem lys og skygge erkender man forbløffet, hvor meget motiverne ligner hinanden i Imogen Cunninghams bearbejdning. Et brysts runding, skråstillede arme og ben, en svajende ryg og det let bølgende maveskind får noget planteorganisk over sig, ligesom støvdragere, kronblade og stilke fra magnolier og kallaer kommer til at ligne menneskelige forplantningsorganer. Noget, man allerede var klar over i

KUNSTUDSTILLING
GL. HOLTEGAARD,
ATTEMOSEVJ 170, HOLTE
"UTILSLØRET – FOTOGRAFI AF
IMOGEN CUNNINGHAM"

Til den 10. april

antikken, men som i Imogen Cunninghams billeder vel næppe er blevet skildret på smukkere vis. At en aloe veras takkede blade utroligt nok minder om Utzons operabygning i Sidney viser bare, hvor forunderlig naturen er indrettet, og hvor meget kunst, arkitektur og design kan og har lært af den.

Feministisk anerkendelse

Imogen Cunningham var ikke kun en banebrydende fotograf. I en tidsalder, da kvindelige kunstnere stadig mødte enorm modstand ikke kun fra konservative kredse, men også fra ellers

liberale mandlige kolleger, arbejdede hun hårdt for at fremme sagen for sit køns professionelle udøvere. Noget, der blev anerkendt i 1960'erne og 1970'erne. Ikke mindst i samarbejdet med den amerikanske fotograf og feminist Judy Dater (1941). I dag er Imogen Cunningham repræsenteret på de førende amerikanske kunstmuseer, og hendes livsværk bliver administreret af The Imogen Cunningham Trust med base i San Francisco.

Et spændende og godt initiativ fra Gl. Holtegaards side, og noget man vil satse mere på i fremtiden. Man har i hvert fald planer om flere udstillinger med kvindelige fotografer i den kommende tid.

Mennesketorso og urgamle klipper i perfekt samspil: "Rainwater on Oregon Beach", 1967.

Kærlighed i krise

■ Kunstnerdrama om ægteparret Stuckenberg på Teater Nordkraft i Aalborg.

HENRIK LYDING
henrik.lyding@jp.dk

Kunstnerægtepar i krise, såvel økonomisk som kunstnerisk og ægteskabeligt. Lyrikerne Viggo og Ingeborg Stuckenberg i København 1904. Hun er flyttet hjem til sin søster. Endnu engang. Han, livsnyderen, grovæderen, leve- og verdensmanden uden penge, kommer for at hente hende tilbage. Men hun vil ikke mere. Som en anden Hedda Gabler drømmer hun store og uopnåelige drømme om livet og kærligheden, samtidig med at hun har udenomsægteskabelige affærer med flere mænd. Og han er ikke bedre – han har taget gartnerens kone, hun har taget gartneren!

Ida Jessens ægteskabsdrama har mange fornøjelige kvaliteter – replikkerne fly-

Therese Damsgaard og Nanna Buhl Andreassen i Teater Nordkraft-stykket "Stuck". Foto: Tom Ingvarsdén

der let og troværdigt – og man må formode, at ord som "Okay!" og "Pikspiller!", sagt af dem begge, næppe har stået i teksten.

Problematisk scenografi

Både Christian Tafdrup som Viggo og Therese Damsgaard som Ingeborg har sinde og kroppen til de to kunstnertyper, ligesom teaterskoleeleven Jela Natius er sød som husets forsagte

stuepige. Mere svigtet af instruktøren virker Mikkel Reenberg og Nanna Buhl Andreassen som svoger og svingerinde. Men mest problematisk er i virkeligheden scenografien. Vi ser det hele i fugleperspektiv – sidder på podier hele vejen rundt om scenen, hævet op, hvilket giver dårligt udsyn til dele af scenen og skaber en unødigt fjernhed til spillerne og dramaet. En fiks, men ikke

TEATER
TEATER NORDKRAFT,
AALBORG
STUCK

Af Ida Jessen
Scenografi: Ingvild Grande og Lea Burrows
Iscenesættelse: Kamilla Bach Mortensen
Varighed: To timer og 25 minutter
Til den 12. februar.

en god idé. Den skrabe scenografi – kun møbler, ingen dekorationer – bidrager absolut ikke til atmosfæren.

Og så bliver jeg undervejs i tvivl om, hvorfor jeg egentlig skal se på dette efterhånden ret glemte kunstnerægtepars kvababbelser. Hvad er det egentlig, de – og stykket – kan fortælle mig, som ikke et af Ibsens tilsvarende dramaer kunne gøre langt, langt bedre?

BITTE KAI
RAND
1 9 8 1

SLUTSPURT
-60%

COPENHAGEN · HELLERUP · ODENSE · AARHUS

FERNISERING 23. JAN KL. 14
BIRGITTE LYKKE MADSEN
"over & under overfladen"

ÅBENT FRE 14-18 & LØR-SØN 11-17
GL. VEJLEVEJ 55 • 8721 DAUGÅRD • WWW.GALLERICLIFFORD.DK

CLIFFORD